

การศึกษาขยะลอยน้ำโดยการสังเกต (Visual Observation)

และตรวจนับขยะที่ไหลผ่าน ท่าเรือศูนย์พัฒนาการประมง แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

จากงานวิจัยที่ถูกตีพิมพ์ในวารสารวิชาการได้กล่าวว่า ประมาณร้อยละ 90 ของขยะพลาสติกในทะเลมีต้นกำเนิดมาจากแม่น้ำสายหลัก ๆ ในทวีปเอเชีย และแอฟริกา สำหรับประเทศไทย แม่น้ำเจ้าพระยาเป็นแม่น้ำสายหลักที่มีการใช้ประโยชน์และประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดลำน้ำ ส่งผลให้เกิดขยะปนเปื้อนลงสู่แม่น้ำและไหลออกสู่ทะเลท่าเรือศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซีฟเดค) ตั้งอยู่บริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นจุดหนึ่งที่เหมาะสม ในการศึกษาประเภทและปริมาณขยะลอยน้ำที่ไหลลงสู่ทะเลอ่าวไทย เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานและประโยชน์ในการจัดการต่อไป

วิธีการศึกษา

1. ทำการศึกษาโดยการสังเกตและตรวจนับขยะที่ไหลผ่านท่าเรือศูนย์ฯ บนเรือ M.V.SEAFFDEC โดยใช้ตัววัดมุมเป็นตัวชี้ระยะห่างออกไปประมาณ 100 เมตร
2. วัดความเร็วกระแสน้ำในบริเวณหน้าท่าเรือศูนย์ฯ
3. จัดบันทึกขนาด สี จำนวน ระยะห่างของขยะกับจุดสังเกต และประเภทขยะลอยน้ำ โดยแบ่งเป็น ๔ ประเภทหลัก ได้แก่
 - ขยะจำพวกเครื่องมือประมง (เช่น ทุ่นประมง เศษอวน)
 - ขยะธรรมชาติ (เช่น ใบไม้ กิ่งไม้)
 - ขยะจำพวกที่มนุษย์สร้างขึ้น (เช่น โฟม พลาสติก ขวดพลาสติก ขวดแก้ว บรรจุภัณฑ์อาหาร กระป๋อง ยาง เป็นต้น)
 - ขยะที่จำแนกประเภทไม่ได้
4. ทำการสังเกตและตรวจนับขยะในทุก ๆ สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน (จันทร์และพฤหัสบดี) วันละ 2 ชั่วโมง (๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น.) เป็นระยะเวลา 12 เดือน (ตุลาคม ๒๕๖๔ - กันยายน ๒๕๖๕)
5. วิเคราะห์ข้อมูลประเภทและปริมาณขยะลอยน้ำสุทธิที่ไหลลงสู่ทะเลอ่าวไทย

ผลจากการศึกษา

ทราบถึงประเภทและปริมาณของขยะลอยน้ำสุทธิที่ไหลออกสู่ทะเลอ่าวไทยในรอบปี เพื่อสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการบริหารจัดการส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

www.seafdec.or.th